

Ved Kendelse af 9. Juli 1916 blev vedkommende Afdeling — der „i Stedet for at gøre Ende paa Arbejdsstandsningen paa ny positivt har opmuntret og støttet den“ — ikendt en Bod af 40 000 Kr.

Da Afdelingen ikke kunde betale de paalagte Bøder, blev den erklæret konkurs, og dette medførte en Deling af Afdelingen, hvorved de syndikalistiske Elementer, der havde etableret og opretholdt Strejken, blev udskudt, og Afdelingens Forhold derefter reorganiseret.

Som et andet Eksempel paa Fremgangsmaaden overfor Organisationer, der nægter at efterkomme Den faste Voldgiftsrets Kendelser, skal anføres følgende 2:

1. *Skibsværftsarbejdernes Fagforening* iværksatte i 1917 en ulovlig Strejke overfor Københavns Flydedok og Skibsværft og Firmaet Burmeister & Wain.

Ved Kendelse af 20. Juni 1917 erklærede Voldgiftsretten Strejkerne for ulovlige.

Da Arbejderne alligevel paa en Generalforsamling den 23. Juni 1917 vedtog at opretholde Arbejdsstandsningen, afsagde Retten den 27. Juni 1917 en Kendelse, hvorved Fagforeningen idømtes en Bod af 2 000 Kr.

Ved en ny Kendelse af 14. Juli 1917 idømtes Fagforeningen en Bod af 30 000 Kr. Det var oplyst, at Foreningen intet som helst havde gjort for at bringe Strejken til Ophør.

Da Bodene ikke blev betalt, gjorde Arbejdsgiverforeningen Eksekution, og da der ikke herved opnaaedes Fyldstgørelse, erklæredes Fagforeningen fallit.

2. Murersvendene begyndte i Sommeren 1918 ganske ulovligt at holde Week-end.

Ved den faste Voldgiftsrets Kendelse af 15. Juli 1918 blev Fagforeningen, paa hvis Generalforsamling Beslutningen om at holde Week-end var blevet taget, idømt en Bod af 1 000 Kr.

Ved Kendelse af 3. August 1918 idømtes Fagforeningen yderligere en Bod af 10 000 Kr. „Foreningen havde ikke foretaget noget alvorligt Skridt for at forhindre det overenskomststridige Forhold den 20. Juli og den 27. Juli.“

Under 31. August 1918 blev Fagforeningen dernæst ikendt en Bod paa 60 000 Kr. Bodens Størrelse blev ansat under Hensyn til, at „der fremdeles handles i aabenbar Strid med Rettens Domme, og at Fagforeningens Bestyrelse end ikke har forsøgt at foretage noget alvorligt Skridt for... at gøre, hvad der maatte kunne gøres for at bringe denne for Samfundet, Arbejdsfreden og Organisationsinteresserne paa begge Sider lige skadelige Konflikt til Ophør.“

Da Bøderne ikke blev betalt, erklæredes Fagforeningen fallit og opløste sig. Da det ulovlige Forhold ikke desto mindre fortsattes og Murersvendene desuden gjorde sig skyldige i andre ulovlige Arbejdsnedlæggelser, anlagde Arbejdsgiverforeningen Sag ved Voldgiftsretten mod Murerforbundet, Afdelingen og enkelte Murersvende. Rettens Kendelse af 11. December 1918 udtaler, at „en Fagforening, der har afsluttet en Overenskomst for en vis Tid, ikke, saa længe denne Tid løber, ved en ensidig Beslutning kan frigøre sig eller sine Medlemmer fra de ved Overenskomsten paatagne Pligter“. Foreningens Opløsning erklæredes derefter ulovlig, men da det vilde være unyttigt at paalægge Foreningen en ny Bod, idet den ikke ejede tilstrækkelige Midler til at betale den, idømte Retten hver af de Murersvende, der havde deltaget i de ulovlige Arbejdsstandsninger (i alt 58 Svende), en Bod af 100 Kr.

D. Subjekt og Objekt i Retssager.

Af den Foreningerne tillagte Retsevne følger endvidere, at en Forening kan være Subjekt og Objekt i Retssager.

Den kan saaledes anlægge Sag imod sine enkelte *Medlemmer* og kan omvendt sagsøges af disse. Undertiden er det dog i Foreningens Love fastsat, at Uoverensstemmelser mellem Foreningen og dens Medlemmer ikke kan bringes for Domstolene, men skal finde deres Afgørelse gennem Voldgift eller paa anden tilsvarende Maade — en Bestemmelse, som dog ikke altid af Domstolene anses for gyldig og bindende i Betragtning af, at den fratager Medlemmerne den Beskyttelse, som det er Domstolenes Formaal at yde.

Endvidere kan Foreningen i samme Grad som individuelle Retssubjekter anlægge Sag *imod Trediemand* og modtage Sagsanlæg fra en saadan. I sidstnævnte